

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre 8 K
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlér sora egy korona.

A sport, az egyletek és az egyleti szellem.

Alsólendva, április 12'

(V. L.) Régi vágya nemcsak a helybeli polgári iskola tanári karának, de Lendva város intelligens polgárainak is, hogy kapjon az iskola, illetve a város egy tornacsarnokot. (Mint beavatott forrásból értesülünk, ez talán már két év múlva meg is lesz.) Az szükségtelen fejtegetnünk, hogy a testedzés, a torna mily fontos tényező az életszervek harmonikus működésének fenntartásánál nemcsak a gyermeki, az ifjú éveken — mikor a fiatal test ugyszólván megköveteli a rendszeres testmozgást. — de a megletebb korban is; csak azt akarjuk eszünkbe juttatni, hogy a régi görögök és rómaiak felismerték a sportok fontosságát és ez az egyetlen mondat: „ép testben ép lélek,” Spártát az ókor legtokéletebb államainak egyikévé tette.

Ez a mondat igazsága kihát a mai — mondhatnók — elsatnyult generációra is. Mert hogy képzelhetünk rugékony, eleven szellemet egy lagymatag, elpuhult, elfásult testben?!

Igazán szájalom nézni — főleg a hivatalba járó fiatalságnál — azt a blazirt, egykedvű ide-oda való járást-kelést, ami egy ifjunál nemcsak visszataszító, de elszomorító is; de Lendván — érthető. Hiszen nálunk a „sport” eddig kizárólag az aszfalton való sétákban merült ki. Nem volt egy

valamirevaló egyesület, szövetség, amely az ifjúságot — kivétel nélkül — csoportosítsa, tömörítse, edzze. A korcsolya-egylet volt eddig az egyedüli társulás, mely némi mozgást idézett elő fiatalságunk körében. De már az utolsó szezonban ez se fungált; ifjaink és leányaink pocsolják befagyott vizein próbálták szerencsét a „Halifax-, Jekvirág- és Kolumbusz“-okkal. Sikertelenül.

Ugy látszott, mintha Alsólendván a sport iránt nem is lett volna érzék. Annival nagyobb örömmel kell tehát üdvözölnünk a mult vasárnap megalakult „Alsólendvai Football Egyesület”-et (AFE), mely hivatva lesz arra, hogy az ifjúságban a sport iránti érzéket felkeltse és fejlessze, hogy őket a sportok művelésére csábítsa, megletebbjeink körében pedig érdeklődést keltsen.

Az új egyesületet nemcsak sportegyletet kell üdvözölnünk, hanem mint olyat is, amely egyesíti magában egy kvalifikált bürokratákat, mint a kereskedő és iparos osztály intelligens fiatalságát is. Örülünk, hogy az egyesület vezetősége a nagy, modern sportegyletek mintájára a demokratikus szellemet is igyekszik érvényre juttatni, amely szerint nem diszkvalifikáló dolog, ha az a diplomás, érettségizett ember egy intelligens kereskedő- vagy iparos-segéd partnerrel diadalra viszi egy-egy „matsch”-en egyesülete színeit.

E sorok írója tagja volt egy sportegyletnek, melyben egy doktorátussal rendelkező törvényszéki jegyző s egy bank

első könyvelője rugta a labdát az államvasutak gépgyáranak egyik vasesztergályosával, vagy egy kereskedő-segédrel. Ez a két pár ember, ha csapatjuk diadalt arat, egymás kezét rázza, örömeiben megöleli egyik a másikat. De azért annak a vasesztergályosnak meg van a kellő intelligenciája ahhoz, hogy tisztában legyen azzal a különbséggel, mely közte és ama juris doktor között van.

Alsólendván ez nem volt soha így. Itt a „társadalom” — hogy úgy mondjam — kasztokra van osztva. Itt mindenkinek meg van a maga egylete, köre. Itt megrovandó az, ha pl. egy ügyvéd vagy bíró iparosok és kereskedők társaságába megy; viszont kinézik azt az iparost, kereskedőt, ha feljebb mert tolakodni, mint amennyire a mestersége, szakája megengedi. (Van egy-két kivétel is! Tisztelet.)

Nagyon helyes, ha az ifjúság olyan szellemben társul, mely a mai szociális szellemnek megfelelő és mint egyesület, szociológiai szempontból nem véteti velünk észre a különbséget a magasabb iskolai képesítést nyert hivatalnok és az intelligens, tisztességes iparos, kereskedő között.

Igazán kívánatos volna, ha ez a hézagpótló egyesület úgy is működne, mint egy egészséges egyesületnek működnie kell!

Alsólendván van egyesület elég; de ugyszólván mindegyik pang. Az örökös viszály, nemtörődömség és összeférhetetlenség megakadályozza azok fejlődését és

A hatalom.

Írta: SZÉCHY MARCELLE.

Büvös zene hangjai forrták fel a vért, kapcsolták szét a szívek hurjait, kergették egymáshoz a lelket. Mintha nem földi hangszer hurjai remegtek volna, mintha a szférák zenéje semmisség lett volna ehhez a tulvilágias, ismeretlen hanghoz, amely lázasan, gyönyörködtetően csattog, ami bűnbe, kéjbe, mámorba sodor, ami elalatt, fölpezsdít, vérmámorba fullaszt. Emberi kéz még nem csalt ki ilyen hatalmas hangokat, érzéseket, diadalmórt, ennyi gyönyört, ennyi fájdalmat, kínt, édent, szerelmet, átkot, haragot, gyűlöletet, imádatot. Azt lehetett hinni, hogy nem is emberi kéz pengeti hurjait egy fából faragott hangszernek. Azt lehetett hinni, hogy nem is földi hangszer az, amin valaki játszik...

És mégis az volt, földi lény: ember. Az a hangszer pedig nem volt más, mint az évszázadok óta ismert — hegedű.

Micsoda varázs-ujjai lehettek a férfinak, aki így, ilyen soha nem hallott hangok báj-özönét szórta hallgatója felé?! Micsoda isteni szikra volt benne, ami a lélek hangjait így visszazárta?

A zene ha tökéletes, ha soha nem ismert, meg nem szokott módon tör elő: az egekbe emel, glóriával övez és úrrá tesz, úrrá az emberek, a természet felett Isten kegyadományja ez, amivel szíveket lehet rabolni, amivel lelkeket lehet uralni. Igen, uralkodni lehet vele... A zene, az isteni zene — hatalom, nagy hatalom...

Hedvig asszony lelkében megelevenedtek ezek az emlékek. Idegesen csapta le kottáit, az ujakat, amelyek ebben az órában érkeztek. Zongorájához ült, hogy próbálja őket játszani. Alig ütött meg egy-két hangot, hamis volt, nem ment, sehogy sem ment. Próbálta újra, meg újra, de újabb kudarc. A kották nehezék, ismeretlenek és egészen újak. Határtalan bosszúsággal csapta be a zongora fedelét: ő, a virtuóz zongorista nem találja meg a kellő ítemet. Neki ismeretlen és túlmagas a compositió. Ő nem bírja megérteni... Vajjon ki lehet szerzőjük, vajjon ki állt elő ez újabb szerzeményekkel, amik neki ilyen bosszúságot okoznak?... Jobban megnézve a kottafüzeteket, meglepetéssel vette észre, hogy szállítójuk pecsétje nem diszeleg rajtuk. Így hát ezek tiszteletpéldányok valamelyik zeneszerzőtől. Igen,

ezek egészen újak, ismeretlenek s azért nem bírja lejátszani őket... Csak azon csodálkozott kissé, hogy azoknak a zeneszerzőknek a zenei tónusa, akiket ő ismer, nem ilyen nehéz és komplikált, azoknak eddig még mindig könnyű feladatuk volt az ő számára...

Hirtelen pír futotta el az arcát... De mégis, valaki mégis van, akin ő sohasem tudott diadalmaszkodni. Valaki volt, valaki létezik, akinek compositiói az egekbe ragadták, ha hallotta őket és amiket maga sohasem tudott ő előtte lejátszani... Eszébe jutott Gerald, a híres komponista, aki őt még pályája kezdetén feleségül akarta venni, ... aki őt egyszer, régen, nagyon szerette...

De nem, hiszen nem is olyan régen volt az, őt éve csupán. De ő, a kis leány, nem értette meg akkor, hogy mit jelent az: egy nagy lelket birni, a földiek fölé emelkedni. Kikosarazta Geraldot. Kikosarazta szülői rábeszélésére, ezért a mostani uráért, ezért a rideg pénzemberért, a — milliókért... Pedig aztán tudta csak meg, hogy ő is szerette... Most eszébe jutott a mult minden mozzanata. Elésvőződött a bűbajos nyár, mikor szerelemről beszélt neki, mikor áfolelte és mikor bűvös, elveszejtő zene hangjai mellett csók,

Toriszay

minta után fest és vegyileg tisztít!

Zalamegye elsőrendű vegyészeti ruhatisztító és műselyem-

ruha-festő intézete, ZALAEGRSZEK, Kisfaludy-utca 10. sz.

teljesítő-képességét. Vannak aztán egyletek, melyek működnek, de azok hidegek, mert csak egy „réteg” számára vannak csinálva. Ne feleljük pedig, hogy Alsólendva még nem világváros, ahol a mágások, bankárok, hivatalosok, rikkancok stb. külön-külön egyesületet alakíthatnak.

Csak úgy megyünk valamire, ha ezt az ócska jelszót: „noblesse oblige,” szépen becsomagolva, a régiségek közé tesszük s tetteinket és működésünket azzal kezdjük, hogy: „Egyesült erővel!”

Tenyésszünk házinyulat!

(Ezt a cikket gazda-olvasóink figyelmébe ajánljuk.)

Hát még mit nem? — mondják talán sokan, mikor a címet elolvassák, — nyulat tenyésztésével csak nem érdemes vesződni?! Igazuk lehet azoknak, akik nem ismerik az okszerű tenyésztést; akik láttak, vagy maguk is tenyésztettek istállóban, szabadon, holmi apró házinyul-félet. A család nagyreményű sarja, vagy a mesterkedő szolga-gyerek valahol kapott két öklömnvi nyulacs-kát, azokat eleresztette az istállóban, ahol buzgón nekiláttak a „fundamentum”-nak, hogy menedékhelyet készítsenek maguknak. Persze, mire végleges megállapodásra jutnak a lakás dolgában, több helyen is megtapasztalják a jászol alját, a min a gazda méltóképpen fölháborodik. Később (ha a marhák össze nem tapossák őket) szaporodnak. Előbujnak a kis nyulfiak s ha a Riska tehén nem szór le elég eleséget, tájékozolódnak a jászol belsejében is, ahol bőven lakmározhatnak s ahonnan később ki sem akarnak menni, ha csak a gazda dühében, magasztaló szavak kíséretében közbökök nem csap kalapjával, mivel az eleséget lepiszkították s a marha nem akarja megenni.

Ennyi mérgeződés mellett hasznukat nem igen látják, mert mire konyhára kerül-nének, egyrésze elpusztul, jó részét össze-törpíriák a marhák és lovak, legnagyobb részét pedig elhordják a macskák. Nem csoda, ha ily körülmények között a ház ura kimondja rájuk a halálos ítéletet s nem-hogy nyulat férne meg istállójában, hanem

még hallani sem akar róluk. Elhiszem, hogy ily módon nem érdemes házinyul-tenyésztést űzni. Bizonyos okszerűségnek ebben is kell lenni. Ehhez is kell valamit érteni. Ha nem is sokat, de mégis valamit. De hát hol van a mezőgazdaságnak, az állattenyésztésnek, vagy az iparnak olyan ága, amelyet hozzáértés nélkül, haszonnal lehetne űzni?! Hát ha a kukorica-szemet elszórjuk, lesz-e abból termő szár, ha kellő-képpen nem ápoljuk? Ha egy almamagot a földbe teszünk, terem-e az abból nőve fa valamirevaló gyümölcsöt, ha nem oltjuk, nyessük stb.? Lesz-e valakinek haszna a méhészkedésből, ha beállít méhesébe egy-két törzset s többé nem gondol velők?... Ugy-e, nem?! Miért lenne hát éppen a házinyul kivétel? Ne gondoljuk azonban, hogy valami nagy tudomány kell hozzá. Dehogy! Röviden elmondom, miként tenyészíthetünk sikerrel és örömmel házinyulat.

Mielőtt a tenyészállatokat beszerezni, elkészítjük a nyulolat. Verszünk egy ládát s fedelét levéve így fordítjuk, hogy a felső, nyitott része oldalt, felénk álljon; tehát az előbbi egyik oldal most a fenék lesz. Az így lefektetett láda hossza 90—120 cm., a szélessége 60—70 cm., a magassága 40—50 cm. legyen. A nyitott részt fedjük be sodronyhálóból készült ajtóval. Az így elkészített ládát állítsuk fel a kamra vagy felszer egyik sarkába, tegyük bele alomnak szalmát s kész a nyulketrec, melyben nyulaink igen jól fogják magukat érezni.

Minden anyanyul részére külön hely készítenőd, hogy a fiadzásnál egymást ne zavarják. Természetesen külön ólban tartjuk a bakot is.

Kezdő tenyésztőnek legajánlatosabb, ha egy-két anyával fog a tenyésztéshez. Így is gyorsan felszaporodik a nyulállomány.

Az állatok takarmányozása kevés gondot okoz a tenyésztőnek, mivel a nyul minden ehetőt megeszik s így kitartása alig kerül valamibe. Szereti a kertben, utszélen található fű- és gázféléket, bokrok és fák galyait, a napraforgó magját és levelét; különösen kedveli az akác levelét, a szőlő-levelét s a főlősleges hajtásokat, a káposzta levelét, a lehullott gyümölcsöt. Örömmel

fogyasztja a krumplit, répalevelet, zöltséget, ugorka- és kenyérhéjat stb.; csemege-számba megy a lóhere, lucerna, zéna, répa. Ha néha még szemes eleséggel (zab, buza, kukorica, köles) is kedveskedünk állataink-nak, akkor a jó eredmény nem maradhat el.

Az etetés napjában háromszor történik. Legyen a takarmányozás minél változatos-sabb. Az almot, ha átnedvesedett, cseréljük ki szárazra.

Általában ügyeljünk a tisztaságra s akkor állataink egészségesek lesznek, szépen fognak fejlődni s nemcsak hogy sok kellemes órát szereznek, hanem ellátják asztalunkat jóízű és kitünően tápláló, olesó hússal. Mert az bizonyos, hogy jóval olcsóbbra kerül, mint pl. a csirke fölnevelése, nem is szólva a borju- és sertéshusról. — Hogy a házinyul husa kitünő, az is bizonyos. Lehet abból készíteni finom levest, pompás pörköltet, paprikást, kirántottat stb. Akik már ettek a házinyul jól elkészített husából, azok igazat fognak nekem adni.

Azonkívül szép haszna lehet a gondos tenyészítőnek, ha a szép példányokat tenyész-állatoknak eladja, mert így még jobban megtérül a takarmány s a gondozással járó csekély fáradság.

(Zsidáhegy.)

Ferenczy József áll. tanító

Deák Ferenc haramiák közt.

— Érdekes évforduló. —

Deák Ferenc nagyszerű életének volt egy izgalmas emléke. Intim baráti körben az öreg ur megindultan mesélgetett róla. Életrajzírói sebtében siklanak át a megrázó epizódok, amely pedig a nagy ember lelkében mély nyomot vágott. Deák egy rablókaland rémséges perceit élte át. Éppen most mult ötven esztendeje, 1863-ban április 4-ikén.

A Söjtör melletti Pusztaszentlászlón történt a história. Deák a sógoránál, Taranyi Oszterhuber Józsefnél volt látogatóban. Szeles, esős áprilisi este volt s a kemencében fűteni kellett. Taranyi, a felesége Deák Klári, meg az öreg ur a nappali-ban üldögéltek. Deák az asztal mellett gyertya-világnál olvasott. Az ablakokat zörgette a szél. De egyszer a szél lárájánál erősebb zaj hal-latszott a kuria ambitusáról. Mintha valami csö-römpölve lezuhanat volna. Deák felkapta a fejét: — Eriggy már Józsi, nézd meg mi az.

Taranyi a szomszédszobán át akart a pit-

édeni csók hullt az ajkára... Mikor nyár volt és ők ketten a mennyben jártak, ott éltek, ott laktak...

Az asszonykán feltrört a vére az emléké-zésre s a gondolatra, hogy ő ki hagyta magát taszítottai a mennyből, a bűvkörből és el hagyta magát szakítottai a hatalomtól — egy nyomorult földi rozgyért, aki gavallér, gentleman ugyan, de mégis csak pénz, csengő ércet ad, vesz... Ez is hatalmas, van hatalma ennek is... Hiába ke-reste azonban a hasonlóságot e két hatalom között, de nem találta. Ez volt a sár-hatalom, amaz pedig a mennyei...

Kezébe vette újra a kottákat, figyelmesen, áhitattal lapozta őket, kereste bennük a Gerald lelkét; kereste, hogy az emlékezés még intenzi-vebb legyen. Könny esett le a szeméből s ez a könny a bubánat, a vezeklés, a vágy, a szerelem, az akarat könnyeseppje volt. — Vajjon szeret-e még? mélyzött Hedvig asszony. Vajjon emlékezik-e még arra a forró, égető nyárra, mikor lelket ese-réltünk, mikor örökre egymáshoz fűztük magun-kat, mikor mégis elkeltett válnunk?... Vajjon emlékszik-e, — vajjon szeret-e még?...

Leült újra a zongorához, hogy még egy utolsó kísérletet tegyen. S csodák csodája, el volt találva a hang!... Felugrott örömben s ezt kiáltotta:

— Szeret, szeret! Biztosan szeret! Ide küldte a lelket, hogy eljászhassam ezt a nekem írt darabot... — S játszani kezdte: delej, va-rázs, indulat, remegés, félelmes melegség öntötte

el... Csodálatos hangok voltak ezek, mintha csak a lelkét küldte volna el ezekben a composi-tiókba, azt a nagy, szent lelket, hogy a lelkével, az eleven lelkével játszhasson, beszélhessen ő, a régi, az egyetlen... Felsírt remegő, vad zoko-gással. A keze leesett a billentyűkről s mintegy álomban beszélt:

— Gerald jójj, jójj ide hozzám, szeretlek újra, szeretlek mindig... Ne kísérts!... Hat-almas vagy, tudom, ugysis... Hatalmad van föl-löttem, ... legyőztél újra... Gerald jójj, jójj szerelmesem!...

Hedvig asszony feje hátrahanyatlott, szemei lecsukódtak s mozdulatlanul maradt...

*

Pár hét telhetett el amaz eset óta, hogy Hedvig asszony Gerald szellemével beszélgetett, hogy hívta magához. De senmi, senki sem jelent-kezett. Esténként a virágokhoz, a fák lombjaihoz beszélt, azoknak mondta el lelke fájdalmát. Várt, ... tudta, hogy Gerald jönni fog, jönnie kell... Jönnie, hiszen most először, igazán megtalálta a lelkét...

Egyik este szobája ablakából kikönyökölve nézett a csillagok miriádjába, a sötét utakra és szét a végtelenbe. Valami megnevezhetetlen nyug-talanságot érzett. Úgy érezte, mintha a lelke vonzatta őt valahová — valakihez; mintha nem ité volna, itthon, hanem ott valakinél, messze... Elnézte vággyal, epedve a sötétség titokzatos, fekete szemét...

Egyszerre mintha villamos átlés érte volna a testét, felugrott. Mi ez, vízió, hallucináció volna?

De nem, mégsem. A hang, a tegnap felismert compositió melódiaja... Fenséges, égi szárnyak ezek, mik elragadnak a földi lápból az örök életbe; mik a sár-hatalmat lerázzák és üdvözlík a mennyeit...

Lerohant a parkba, végig a sötét fátyollal takart utakon, letiporva a virágok ezrét. Minnél közelebb jutott, annál bódítóbban hallotta a zene hangjait. Valaki játszotta hegedűn a neki már ismert, üdvözli daltalomat...

Pár perc csak, Hedvig asszony és Gera'd, a nagy zenész egymás karjaiban pihentek, ugy, mint régen — öt év előtt, egy nyári estén, pihé-géssel, remegőn, csókkal a szájukon, mennyei zenével fülükben, lelkükben...

— Eljöttem, — szóló Gerald. — Te hívtál engem, én meghallottam azt... Te szeretsz en-gem, Hedvig; itt vagyok, eljöttem, jójj velem... Menjünk most együtt...

Hedvig asszony odasimult, odatapadt Gerald széles mellere.

— Tudtam, hogy jössz, tudtam; biztos volt-am benne... Megtaláltam a hangot, az igazit, amit felém, nekem küldtél... Megtaláltam a lel-keket, meg magadat... Hát jójj, menjünk, men-jünk el innen... gyere, jójj...

Megfogta Gerald kezét és mint egy álom-járó, vezette ki a parkból, a kapun, ki az utcára, a nagy világba, fel a mennybe, az örök életbe...

Hatalom vezette, hata'om vitte... Vissza se nézett, csak ment, csak mentek előre...

varba menni. Felesége utána indult. De alig lépték át a köszöböt, felcsapódott az ajtó. Egy horpadt mellű, vézna, szürös legény állt meg a kemence mellett:

— Adjon az Isten szerencsés jó estét!
Hosszuesőví kovás puskát tartott a kezében, csak úgy a szíjánál fogva. Mögötte még két fegyveres ember nagy tarisznyával. Az egyik otromba, tenyercstapas, lomha paraszt.
— Az urat keressük, — mondta mogorván a ványadt legény.
— Én itt vendég vagyok, — felelt a nyugalmát megőrizve Deák.
A huga sikoltott a szomszéd szobában. Két legény odasietett. Taranyi elübb állott:

— Mit keresnek itt ilyenkor kendek?
A haramiák megragadták Deák sógorát, aki már hajlott, idős ember volt, de szembeszállt a legényekkel. Birokra kelt velük, azonban lefogták és behurcolták a nappaliba. A horpadt mellű a szublatnak támasztotta fegyverét és hátrakötözte a házigazda kezét:

— Ide minden pénzt!
— Ott van, ami van, az almáriumban. Vegyétek ki, — kiáltotta böszülten Taranyi. — A tietek lehet, de hagyjátok!
Nyolcszáz pengő forint volt egy gyöngyházskatulyában, azt a rablók elvették. Az egyik legény ezalatt végig ment a siket szobákban és elálta az udvari ajtókat. A másik kettő meg puskatussal ütötte a tehetetlen öreg Taranyit.
— Van itt még pénz. Ide vele a gabona árát!

Deáknak összeszorult a szíve. Arra gondolt, hogy erőszakkal kiszabadítja a sógorát. De fegyver nem volt kéznél. Csöndesen fölállt az asztal mellől s odalépett a cingár paraszt elé:
— Hallják-e kendek, odaadom én is a pénzemet, de ne kinozzák ezt az öreg embert, ha van kendeknek lelkük! Se a borát, se a gyapját nem tudta még eladni, nincs itt több pénz a házbán. A gabona ára meg adóra ment.

Deák elővette a két pénztárcáját és 220 pengő forintot olvasott le az asztalra. A rabló tarisznyájába söpörte a pénzt és leült.
— Az ur derék embernek látszik — szolt hetykén — az urnak hiszek. Engem Hajnal Jánosnak hívnak.

Aztán odafordult a cimborájához:
— Oldd le azt a kötelet.
Összeszedtek minden ezüstöt, rég és porcelánt is, mialatt a fegyver csövét Deákra és sógorára irányozva tartották. Aztán a bandita elkérte az öreg ur aranyóráját és láncát. Deák azt is átadta. Mikor így a dolgukat végezték, a horpadt mellű vállára vetette a puskáját:

— Jól szemünk közé nézzenek az urak, helyettünk ártatlant föl ne akasztassanak!
Deák Ferenc rátette a kezét a haramia vállára:
— Látna, János, én a pénzemet annélkül, hogy kérték volna, kendeknek adtam, az órámat is elkérte kend, azt is odaadtam. Pedig az órát sajnálom, mert kedves portékám és ha pénzem volna, visszaváltanám.

A bandita rántott egyet a szürdalmányán, aztán belenyúlt a tarisznyájába:
— No uram, nekem ugys van aranyóráim, ha olyan kedves jószág, vegye vissza. De most aztán egy fertály óráig senki ne mocsanjon, ha kedves az élete.
Egy verdung pálinkát még fölhajtottak, aztán a patkós csizmájuk könn kopogott az udvaron. Taranyi kocsiján elvágtattak.

Ezt a rablóalvandót élte át Deák Ferenc épp most mult ötven esztendeje...

Keleten.

Leáldozó napnak piros a sugára,
Hejh, de még pirosabb
A keleti mezők mostani ruhájá;
Szuronyokkal varrták,
Kiszabták kardélel,
Sok nemes, hősi szív
Ágyudörgés között festette be vérel...

Keleti mezőkre leszállott az este,
Messzi bérék haljják:
A győtes tábornak mily hangos a kedve;
Piros-ruhás mezőn
Mulatoz a tábor,
Zengő harci dalban
Fakad minden szívből a győzelmi mámor...

Hangos tábor mellett mely sirokat ásnak,
De sok tekszik bele
Örök nyugovóra; akit ottthon várnak!
Lesz majd a mezőnek
Sok jeltelen dombja;
Csillagatlan éjbenj
Emelkednek azok, — csillaghullás volt ma...

...Vitéz harci daltól remeg a föld s az eg.
Lekem búba merült,
Szemem könybe lábadt, bár arcom lángban ég;
Mig a harci dal zeng
Egetverő hangon,
Búsza hangjain át
Nyomorékok, árvak jajgatását hallom

(Szarvasháza) **HJ. REVERENCSCS ISTVÁN.**

Esetek.

— Állandó rovat.

Április elsején. — Korai dícséret. — Félreértett kérdés. — Szerencsétlen város.

Ez a kis „ eset ” még április elsején történt egy urilánál, de nem én vagyok az oka, hanem a besugója, hogy csak 13 nap mulva hozhatom nyilvánosságra. De nyilvánosságra hozom egyrészt a többi, idegenben horgászni szerető férfiek okulására, másrészt azért, mert azért csináltam meg négy évvel ezelőtt ezt a rovatot, hogy amiért a hírek között megbicálnának, azt itt mind megírjam. Tehát:

Egy különben kitünő uriemberünk neje április elsején délután nyugodtan olvasva — mondjuk — az Alsólendvai Híradót, mikor egyszerre beront hozzá a kisfia és ravasz pófával rikoltja:

— Mama, mama!
Önagysága ijedten kérdezi:
— Mi az, fiacskám?
— Gyere ki azonnal az előszobába, a papa épp most csokolozik egy idegen nővel!

Önagysága majd elájul rémületében. Majd mint egy tigris, felugrik s rohanvást követi a kis fiút az előszoba ajtóig. A gyerek itt kinyitja az ajtót és diadallal kiáltja:
— Április elseje! Becsaptalak mama! Nem is egy idegen nő volt, hanem az új — szobalány. (Volt folytatása is a dolognak, de az nem tartozik a *vidám* históriák közé. Sőt ellenkezőleg.)

Mondjuk, hogy ez is Lendván történt. Két uriember sétál a Kanizsai-úton, a villák felé s beszélgetnek. Az egyik uriember izraelita, a másik pedig egy „ volt ” izraelita, aki nemrég tért át a katolikus vallásra. Mikor az első kökereszthez érnek, az új katolikus, jó pápista szokás szerint megemeli a kalapját és azt mondja:
— *Dicsértsek az Ur Jezus!*
A másik maliciózan jegyzi meg erre:
— Minek dicséred, hiszen *csak egy hét óta ismered?!...*

Ez is mostanában történt egyik járásunkbeli elemi iskolában. A tanfelügyelő ur részt vett egy órán. Végighallgatta a kis diákokat, aztán ő maga személyesen is méltóztatott néhány kérdést intézni hozzájuk. Végül így szolt:
— Nagy baj, hogy a gyerekek értelmetlenül beszélnek.

Erre a tanító odafordult a gyerekekhez:
— Nem beszéltek elég értelmesen. Alig lehet megérteni benneteket. Folyton motyogtok, ahelyett, hogy tisztán ejtenétek ki a szavakat. FigyeljeteK ide jól. Nézzetek a számrá. Az első mássalhangzót jó erősen kell mondani. Így: t-t-tábla... tttyányér... ttttkaró... ttttanító... nos, mit látsz fiam, ha a számrá nézel?
A megszólított fiu ragyogó arccal felel:
— Kis köpések repülnek a levegőben...

Egy ismerősöm dult arccal, feléggő orral, szomorú arccal jár- kel az utcán. Azt hittem, valami igen nagy csapás érte. Megkérdezem:
— Hát téged mi lelt, hogy olyan szomorú ábrázattal sétálsz, mint egy temetkezési vállalat kirakata?
Barátom elkeseredetten felelt:

— Átkozom a végzetemet, hogy éppen olyan városban kell élnem, ahol az emberek kéz nélkül születnek.
— Nem értem...
— Ez a szerencsétlen város Alsólendva; itt születnek az emberek kéz nélkül.
— Miért?

— Hetek óta keresek már egy kezeset és azt hiszed, találok?! — fakadt ki barátom s még szomorubb arccal sétált tovább.

Gyűjtötte: MIKI

HIREK.

Sorozáskor.

Hejh! beborult a petrázsi oláhoknak,
Itt a szörnyű végetelet: most soroznak!
Sínak, rínak a bevalták, szegény árvak,
— Soha ennyi anyámasszony katonáját!

Mifelénk a Tisza partján más szokás van:
Nóta mellett sorakoznak, bokretásnak,
Ilyenkor ott csak a lányok sirdogálnak,
Meg az, akit — nem vesznek be katonának.

SZABOLCSKA MIHÁLY.

— Személyi hír. Békei Ignác fiemei áll. iskolai igazgató, miniszteri iskola-látogató f. hó 8-án városunkban időzött, mely alkalommal látogatást tett a helybeii polgári fiúiskolában. Békei végighallgatta az egyes osztályokban az előadásokat, a látogatás után pedig a tapasztaltak felett meglegedését fejezte ki Kiss Dénes igazgató és a tanári kar előtt.

— Athelyezés. Károlyi János alsólendvai m. kir. adóhivatali hivataliszolgát saját kérelmére a zalaegerszegi pénzügyigazgató Nagykanizsára helyezte át. Helyébe Alsólendvára P a k s a János pénzügyigazgatósi ideiglenes hivataliszolga lett kinevezve Zalaegerszegről.

— Az iparkamara közgyűlése. A soproni kerületi kereskedelmi és iparkamara f. hó 15-én délután 4 órakor a kamara gyűléstermében tartja ez évi rendes közgyűlést.

— Labdarugó-egyesület Alsólendván. Az alsólendvai ifjuság egy jelentékeny része f. hó 6-án a Deutsch-féle vendéglő külön helyiségében érkeztelzett tartott, melyen egyhangú lelkesséssel kimondották, hogy labdarugó egyesületet alakítanak. Az új egyesület címe „Alsólendvai Football Egyesület” (AFE) lesz. Az alapszabálytervezetet felolvasva és megvitatta, megalakították a tisztikart. Megválasztották elnöknek egyhangúan Bittera Béla polg. isk. tanár, pénztárnoknak Waltersdorfer József, jegyzőnek Strasser Sándort, titkárnok Vlay Imrét, szerzősnek Miklaut Ernőt. Választmányi tagok lettek: Toplak József, Dervarics Gyula, Csonka Mihály, Weisz Imre, Szigeti Lajos, Matuss Lajos, Németh József, Herrnfeld Rezső, Megla Tamás és Kostyák János. Az egylet dresszét így határozták meg: fehér ing, fekete nadrág, piros sapka, az ingbe bevarrva pirossal az egylet rövidített címe: AFE (Nem jobb, *magyarosabb* cím lett volna: Alsólendvai Labdarugók Egyesülete? — A szerk.) A gyűlés végén Vlay Imre arra kérte a tagokat, hogy az egylet érdekeinek előbbre vitelén a tisztikarral együtt közös erővel munkálkodjanak, s ezzel a gyűlés véget ért.

(Az új egyesület megalakulásának minden sportkedvelő ember örülhet és bizonyára örül is. Nagy hiányt van ez hivatva pótolni ifjuságunknál. A lendvai ifjuság egy jelentékeny részét kitévő kereskedő ifjaknak van egy egyesületük, az egyesületnek van egy kis pénze is a takarékbán, de az egylet már hónapok óta egyáltalán nem működik. Minthogy pedig a kereskedő ifjak májdnem teljes számmal belettek a labdarugók közé, célszerű lenne, ha a két egylet fuzionálna, illetve a kereskedő ifjak egy gyűlésükön kimondnák, hogy egyesületüket beolvastják az AFE-ba. — A szerk.)

— Közgyűlési kiküldöttek választása. A nagykanizsai munkásbiztosító pénztár a jövő hónapban tartja idei rendes közgyűlést. A gyűlésen az alsólendvai pénztári tagokat és munkaadókat 4 alkalmazott és 4 munkaadó fogja képviselni, kiknek választása f. hó 20-án délelőtt 9 órakor lesz az alsólendvai ipartestület helyiségében. A választás elnöke A l s z e g h y József lesz, jegyzője pedig N e m a József munkásbiztosító-pénztári segédfogalmazó.

— Téli idő. Ez elmúlt hét végén hirtelen téliesre fordult az idő. Csütörtökön és pénteken hideg szél fújt, úgy, hogy az utcán fázósan húzták magukat felőjükbe az emberek. Szombaton reggelre pedig hó esett, mely hóhéher lepellel vont be mindent. A télnek tehát még nincs vége, hiába örültünk a tavaszi napsugárnak.

— **Április 11-ike Alsólendván.** Április 11-én, az 1849-iki törvények szentesítésének évfordulóján az állami hivatalok és iskolák ünnepet tartottak városunkban is. A középületeket és az iskolák épületeit erre az alkalomra fellobogózták.

— **Nagy postalopás Muraszombatban.** Vakmerő postalopás történt Muraszombatban az elmúlt héten. A postakocsiról — mely Muraszombat és Regede között közlekedett — szombaton délután eltűnt egy pénzeszsák, amelyben 19429 korona 80 fillér készpénz volt. A pénzeszsák hiányát szombaton délután, a kocsis megérkezése után vették észre a muraszombati postán. Azonnal jelentették a dolgot a csendőrségnek, amely a teljes eréllyel megindult nyomozás folyamán kiderítette, hogy a pénzeszsákot a tolvaj Ferencák községben azalatt lopta ki a kocsis ülése alatti fiókból, míg a postakocsis bent járt a ferenclaki postahivatalban. Legelőször Zauncker Mária 20 éves muraszombati leányt és 13 éves öccsét vették gyanúba, akik Regedétől Muraszombatig a postakocsis ülték, mikor a zsák eltűnt. A leány és öccse kétségbeesetten tagadtak a lopást s bár minden jel arra vallott, hogy ők a tolvajok, a csendőrség mégsem tartóztatta le őket. Vasárnap reggelre aztán váratlan fordulat történt az ügyben. Éjjel a tettes a posta udvarára a kapun keresztül bedobta a zsákot, melyben a pénz 80 fillér hiányával megvolt Erre Zauncker Mária-t s az öccsét újból vallótára fogták s ezek be is ismerték a zsákot. Ferenclákon ők lopták ki a postakocsis fiókjából s a leány a szoknyája alatt rejtette egészen Muraszombatig. E vallomás után a leányt a csendőrség letartóztatta.

— **A dunántúli közművelődési egyesület** ez idei közgyűlését májusban Nagykanizsán tartja. A közgyűlés ünnepi szónoka Széll Kálmán és Rákosi Jenő lesznek.

— **Harangláb Hármasmalomban.** Hármasmalomban már régi vágya, hogy egy harangot állíthasson fel a községben. Ez a vágyuk legközelebb teljesül is a hármasmalomiaknak, mert engedélyt kaptak, hogy a harang és harangláb céljaira gyűjtést indítsanak.

— **Az alsólendvai fősorozás.** Csütörtökön reggel kezdődött meg városunkban az ideai fősorozás, amely a jövő hét szerdáján végződik. Első napon a szentgyörgyvölgyi, zorkóházi, gyertyánosi és alsólendva-vidéki körjegyzőségekhez tartozó községek legényei kerültek sor alá, 256-en. Ezek közül beváltak 71-en. Pénteken a törvényes ünnep miatt nem volt sorozás. Tegnap szombaton a murzabari, bagonyai és bántornyai körjegyzőségekhez tartozó községek legényei kerültek mérték alá. Megvizsgáltak összesen 227 legényt, ezek közül beváltak 62. Vasárnap szünetel a sorozás. Holnap hétfőn a zalabakcsi, lendvavásárhelyi és rédiesi, kedden a belatinei és cserföldi, míg az utolsó napon, szerdán a csesztregi és resznicki körjegyzőségekhez tartozó községek és Alsólendva nagyközség legényeit sorozzák. A sorozó-bizottság elnöke polgári részről Szabó Dénes porszombati földbírtokos, orvos pedig dr. Kovacsics Ferenc csáktornyai járásorvos.

— **Színészet a megyében.** A múlt héten fejezte be kététheti vendégzereplését Könyves Jenő drámai stagnione-szintársulata Zalaegerszegen. A társulat Egerszegről Sümegre ment át. A tagok között van Jeszenszky Dezső, akit még színigazgató korából ismerünk és Arany Olga drámai hősnő, aki szintén jó ismerősünk.

— **Felgyújtotta a temetőt.** Bajka János zalakoppányi elmebajos ember rokonlátogatóban volt Kápolnásnyék községben. Bajka, aki javíthatatlan alkoholistá, leitta magát és a temetőbe tévedt. A száraz rózsát itt összehordva, egy halomba rakta és azt meggyújtotta, az égő faágakat pedig széthordta a sirkeresztnek alá. Egyszerre több helyen felcsaptak a lángok és a száraz harasztot tovaerjedve, elborították az egész temetőt. A tüzet a község lakóssága csak nagynehezen tudta eloltani. A gyújtogató örüllet a csendőrök letartóztatták.

— **Parasztekér és a püspök autója.** Mikeš János gróf, egyházmegyénk püspöke gépkocsiján kedden Zalaegerszegré utazott és onnan délután tért vissza Szombathelyre. Egervár határában, ahol Solymossy Ödön báró birtokára a béresek trágyát hordták, Nagy István kocsis lovai megbokrosodtak a robogó automobilról és felfordították a szerkeret. Nagy István oly szerencsétlenül esett le a kocsiról, hogy azonnal meghalt. A sofőr ellen az eljárás megindult.

— **Megmérgezett aggyastán.** Temlin István 70 éves halomsói gazda mult csütörtökön mérgezes tünetei között hirtelen meghalt. A holttestet felboncolták s miután minden kétséget kizáróan bebizonyult a mérgezés, a csendőrség szigorú nyomozást indított. Minden jel azt mutatja, hogy Temlint a felesége tette el láb alól, mint-hogy már tíz esztendeje civakodtak egymással. A halálesetet megelőzően egy órával Temlin követ ivoit. Az öreg unokája is akart a kávéból inni, az asszony azonban visszatartotta. Nyomban ezután az öreg rosszul lett s csakhamar meg is halt. — A rejtélyes ügyben a csendőrség tovább folytatja a nyomozást.

— **Vasbeton-híd a „Nagysánc“-on.** A „Nagysánc“-nak a Kanizsai-ut alatti részére, ahol az u. n. „tűskeirtás“ van, vasbeton-hidat tervez a hegyközség. Körülbelül 350 korona már együtt van erre a célra, míg a többi gyűjtés útján szándékozzák összehozni.

— **Felvételi pályázat.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter urnak 33799. sz. rendelete értelmében az 1913/14. iskolai évre a csáktornyai állami tanítóképző-intézet I. osztályába összesen 30 növendék vetetik fel és pedig teljes fizetéses helyre 14, féldíjas helyre 9, ingyenes helyre 2, készpénzsegélyes helyre 1, segély nélküli bejárónak 4 növendék. A teljes fizetésesek 30, a féldíjasok 15 koronát fizetnek havonként köztartásdíj címén az intézet pénztárába. A készpénzsegélyes növendék havonként 15 korona segélyt kap. A kérvényhez a következő okmányok csatolandók: 1. születési bizonyítvány, 2. iskolai bizonyítvány a megelőző évről és a f. évi értesítő, 3. tiszti-orvosi bizonyítvány a folyamodónak a tanító pályára alkalmas voltáról, 4. segélykérés esetében hites községi bizonyítvány a szülők vagyoni állapotáról s a kiskorú gyermekek számáról hites családi kimutatás. Csak oly éptestű és zenei hallással bíró tanulókat vétetnek fel, akik 14 életévüket már betöltötték, de 18 évesnél nem idősebbek s akik a polgári vagy középiskola 4-ik osztályát sikeresen elvégezték. A végleges felvétel az intézeti orvos véleményétől s az ének-hallásbeli vizsgálat eredményétől függ. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter urhoz címzett folyamodványokat az előírt okmányokkal együtt 1913. május 31-ig kell a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet igazgatóságánál benyújtani a folyamodó lakóhelyének, az utolsó posta és vármegye feltüntetésével. Csáktornya, 1913. április 3-án. Zrinyi Károly igazgató.

— **Új iskola Stridóváron.** Mint emlí ettük, Stridóváron egy 8 tanteremes, cmeletes iskola építenek. Az építési munkálatokra mult szerdán volt az árjelés. A munkát 119,025 korona ajánlattal Fuchs és Grosz zalaegerszegi cég nyerte el.

— **Halak az artézi kutban.** Tapolcán a Máv. vasuti állomásán most egy artézi kut furásán dolgoznak és amint furás közben 30—35 méter mélységre haladtak, hirtelen víz tört elő a mélységből, amellyel együtt apró halak is kerültek a felszínre. Ebből arra a következtetésre jutottak, hogy a földalatti ér, vagy csatorna összeköttetésben áll a Balaton vízzel.

— **Fortuna-cirkusz városunkban.** Ma és még néhány napig a nálunk is már ismert Fortuna cirkusz játszik városunkban. Ismerve a tulajdonos ambícióját és szakértelmét, nivőség, produkcióiból álló előadásokra lehet kilátásunk. Az előadások a kir. járásbírósg mellett felállított hatalmas sátorban, esténként 8 óraker kezdődnek. Miután a cirkusz csak nagyon rövid ideig marad városunkban, előadásait mielőbbi megtekintésre ajánljuk olvasóinknak. A megnyitó előadás ma, vasárnap este lesz. Belépti díj: I. hely 80 fillér, II. hely 60 fillér, III. hely 40 fillér, hely 20 fillér. A műsor főbb pontjait a falragaszok közlik.

— **Elgázolta a vonat.** Bicsák István eská-tornyai bérkocsis vasárnap este a vonathoz vitt egy utast. Midőn a vágányokon áthaladt, a sorompó nem volt elzárva és nem vette észre a Kisszabadka felől jövő vonatot. Amint a kocsis a vágányokra ért, a kocsinak nekiment a vonat és azt darabokra törte. Az utas még idejekorán kiugrott a kocsiból, de a bérkocsis veszedelmes sérüléseket szenvedett. A szerencsétlenséget Szabó József ör okozta, ki nem vette észre a vonat jelzését és a sorompót nem eresztette le.

— **Athelyezett körjegyzőség.** A szentestebényi (muraszombati járás) körjegyzőséget a vármegye Musznyára helyezte át.

— **Elfogatási parancs egy plebános ellen.** Megirtuk annak idején, hogy Schaffer Sándor farkasfalvai plebános elcsikkasztotta az ekézsiának és több hívnék pénzét s Amerikába szökött. A törvényszék vizsgálóbírája elfogatási parancsot adott ki ellene.

— **Baleset.** Weinstingl Jakab helybeli lakos tegnapelőtt délután kerékpáron ment Hosszúfalú felé. Amint a Szentjános-utcában az uradalmi faraktár előtt egy kocsit ki akart kerülni, leesett a kerékpárról s oly szerepcséttlenül ütötte meg magát, hogy több foga kitört és az arcán is megsebesült.

— **Világkönyvtár.** A világirodalom reprezentatív munkái között, melyek a Világkönyvtárban már eddig is megjelentek s melyek az ismeretek legvalószínűsabb területeinek dus természetű kínálják, alig van olyan, mely a modern gondolkodás számára izgatottabb érdekű volna, mint Darwinnak „Egy természetudós utazása a föld körül“ című most megjelent két kötetes műve. A klasszikus, nagy utalások közé tartozik ez a munka, mely új, szűzi vídeket ír le, amiket eddig alig érintett a tudomány szeme. Darwin híres világkörüli útján gyűjtötte mindazt a rengeteg anyagot, mindazt a rengeteg adatot és megfigyelést, a mikből később nagy elmélete: a darwinizmus született meg. Ez a könyv foglalja magában a darwinizmus első gondolatait. Az állattan, geologia, növénytan, néprajz, ásványtan, őslénytan valóságos lexikona ez az új napló, de még sem lesz egy pillanatra sem szárazza, mert izgató érdekességgel váltakozik egyre a leírás szinpadjár és ott csillog minden lapján Darwin friss humorja. A fordítást dr. Fülöp Zsigmond végezte nagy tudással. A Világkönyvtár egy-egy vászonkötésű vastag köteté 1 korona 90 fillérért minden könyvesboltban kapható, vagy megrendelhető.

— **Vásári lopás.** Zákó Károly lentikápolnai gazdaember f. hó 10-én, a vásár alkalmával Lenti községben egy-két pohár borra betért a Deutsch-féle korcsmába. Amint a korcsmában iszogatót, a zseborája és hosszú óralanca eltűnt. A lopással Hajdinyák Mihály többszörösen büntetett zalaujvári vásári tolvajt gyanusítják, akit a csendőrök le is tartóztattak s tegnap bekísérték az alsólendvai kir. járásbírósg fogházába. Hajdinyák tagadja a lopást, de tanuk vannak rá, hogy ő csempészte ki Zákó zsebéből az órát és láncot.

— **A balkán-háboru költségei.** A most folyó balkán-háboru eddigi költségeiről kimutatást készítettek. Eszerint Bulgária 24,750,000 font sterlinget (egy font sterling 24 korona), Szerbia 16,500,000, Görögország 12,375,000, Montenegro 3,300,000 és Törökország 33,300,000 font sterlinget költött a háboruban.

— **Megszabadult a férjszerzés gondjától** az a boldog leány, aki a Képes Hét lencsepályázatának kelengye-díját megnyeri. Ennek a csodájára járnak most Budapesten a Bécsi-utca-ba, hol a Kunz József és Társa árúháznak legnagyobb kirakatában ékeskedik ez a gyönyörű ajándék.

EZ A NAP

Kedd

Április

1

Hugó pk.

az Alsólendvai Híradó

uj évnegyedének a kezdete.

Akinek az előfizetése lejárt,

siessen azt megújítani!

— **Elmentek a cigányok.** Kihalt, unalmas, szomorú város ez a Lendva, ahol nem lehet megélni, — jelentették ki a mult héten a Kustanczyzenekar jobb időkhöz szokott fekete legényei és itt hagyták Alsólendvát. Grácba mentek, ahol egy egész hónapig a „Styria“-kávéházban játszanak. Lendva így cigány nélkül maradt. Mert Lendván — hál' istennek — annyira javultak az erkölcsök, hogy itt a cigány nem bír megélni. Így van? Szépen van így! Koldusok vagyunk és ez az egész...

— **A katonaság napi ellátásának ára Zalában.** A honvédelmi minisztertől a napokban rendelet érkezett Zalavármegye alispánjához, mely a közös hadsereg, valamint a honvédség legényeinek (örmmestertől lefele) átvonulás alkalmával a szállásadók által kiszolgáltatandó étkezéscért a katonai részről fizetendő összegeket Zaámegye területén az 1913. évre napi 70 fillérben állapítja meg.

— **Gyujtogató örült.** Halálával lakolt rémséges ötletű cselekedetért egy szerencsésen elmebajos asszony Letenyén. Özv. Hajdár Ferencné szül. Gerencsér Rozi gyenge elméjű asszony két társával lakott egy közös tulajdonukat képező rozoga vískóban, mely Letenyé község alsó utcájában állott. Szombaton hajnalban Hajdárné észrevétlenül felkelt ágyából és felkúszott a padlásra, ahol az épület zsuptetőzetét beülről meggyújtotta. Nem tudni miért, de nem bírt az égő padlásról elmenekülni s az elpusztult házzal együtt ő is elégett. A tüzet csak nagynehzen tudták lokalizálni.

— **Sok szép illusztrációt látunk a Váradí Antal és Falk Zsigmond dr. szerkesztette s immár 34-ik évfolyamát járó ORSZÁG-VILÁG e heti számában.** Közliök különösen érdekesek: Pöttömnyi tengerészek, Rendőrfogat, Pusztító ciklon Eszák-Amerikában, Magyar-osztrák flotta az alban vizeken, A spanyol király kilovaglása a polojátokra, Dri-na-polyi utca, Bethlen Gábor kastélya Deván, A Bethlen-kapu Deván, Sok embert érdekelhet a lágymanósi műegyetemről s könyvtárról fölvevett kéne. fotográfia kép is. Az arcképek sorából kiemeljük Benedek Sándor kultusz-miniszteri államtitkárét, valamint a napokban elhunyt XIV. Henrik orosz herceget meg Wolseley lordét. A lap irodalmi részébe regényeket, elbeszéléseket, kritikát cikkeket avagy költeményeket írtak: Angyal Emil, Berta Ilona, Bondó J., Esty Jánosné, Falk Zsigmond dr., Doleschall Ervinné, Guits Matild, Kersék János, Konez János, Moly T., Novák L., Rózsa Ignác, Szentmiklóssy Julia, Tolmács Miklós, Tráger Ernő, Váradí Antal stb.

Tartalmas, különösen szerkesztett rovatok ezen felül: Színház, Művészet, Irodalom, Hírek, Zene, Sport stb. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal. (Budapest, V. ker. Hold-utca 7), ahová az előfizetési pénz is beküldendő. A lap ára félve 8 korona.

— **Állandó mozi Csáktornán.** Heinrich Miksa csáktornyai lakos Csáktornán állandó mozi létesített. A mozi vasárnap óta működik.

— **A jegyzők és a magánparcellázások.** A belügyminiszter leíratot intézett Zalavármegye alispáni hivatalához, hogy a községi és körjegyzők magánparcellázásoknál a köteles hivatalos ténykedést meghaladó közreműködésre a földmívelésügyi miniszter engedelmét mindenkor előzetesen kikérjék az alispán útján s ily engedelem nélkül magánbirtok-földarabolásnál ne működjenek közre.

— **Halál a vonat kerekei alatt.** Kotoriban a napokban meghalt egy Radmanics nevű gazda. Az öreg halálát a fia, Radmanics Maty:s annyira a szivére vette, hogy öngyilkosságra szánta el magát. Végzetes szándékát szombaton hajtotta végre réttentő borzalmasságok között. A Csáktornya felé jövő vonat elé vetette magát, mely borzalmasan végzett vele. Mindkét lábát tövében elvágta, megsonkított törzsét pedig maga előtt tolta vagy 100 lépésnyire, mignem az egyre rémesen ordító szerencsésen embert a fejen ért nyomás örökre elnémította. Mikor a vonatot megállították, Radmanicsban már nem volt élet.

— **Műtrágyagyár Nagykánizsán.** N. gy. kánizsán Leitner Odön ottani kereskedő műtrágyagyárat létesített.

Szerkesztői üzenetek.

Szombathely. Versére vonatkozólag már egyizben megüzentük, hogy időszerűtlensége miatt nem közölhetjük. Ki enekel lombhervasztó, levélhullajtó ószról tavasszal? Mást küldjön he s ha jó, közöljük. Tárcaja szintén avatott kére vall, de tulságosan rövid. Hosszabbat kérünk. **S. K., Orszóvég.** Köszönjük. Sorra vesszük. **S. K., Szarvasháza.** A kért lappeldányt, amelyikben „Kic ez a bagolyvár?” című cikket megjelent, majd előkerestem s elküldöm. A nemzetörök zászlójának ügyéről meg nem tudok semmit, de majd írok dr. Cs. urnak.

371/1913. vh. szám.

Arverési hirdetmény.

Dr. Wollák Adolf végrehajtató javára az alsólendvai kir. járásbíróság 1912. Sp. I. 557 p. sz. kielégítési végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbírószág 1912. V. 556. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 354 kor. 56 f követelés és járuléka kielégítésére Lenti községben

1913. évi április 14-én d. u. 4 órakor

lovak, sertések, hordók, borok, kocsai és egyéb ingóságok 2649 kor. 50 fillér becsértékben bírói árverés útján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnek, az a kiküldetési áron alul is a legtöbbbet ígérő által megvetnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígérét nem tételtek. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbbet ígérő a vételárt azonnal nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletthez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles s az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsólendván, 1913. március 29

Hav. el. kir. bir. v. hajtó.

Eladó fűszerüzlet!

Alsólendván a Kanizsai-uton 40 év óta fennálló, jól bevezetett, forgalmas fűszer- és vegyesáru-üzletemet. Más vállalat miatt szabad kézből azonnal eladom. Bővebbet: Révész Lajosnénál.

Egy jó házból való fiu

tanoncnak

fizetéssel felvétetik
Balkányi Ernőnél A.-lendván.

ÉRTESÍTÉS.

Értesitem a tisztelt közönséget, hogy lakásomat és műhelyemet május 1-én az Alsó-utcában levő saját házamba (volt özv. Ungerné-fele ház) helyezem át.

Tisztelettel Pandur Lajos
lestő.

•Mutatványszám ingyen!

JÓ PAJTÁS.
a legkedvesebb képes gyermeklap.

Kiadóhivatal: FRANKLIN-TARSULAT
Budapest, IV. Egyetem-utca 4
Előfizetni lehet a kiadóhivatalban és minden könyvkereskedésben.
Előfizetési ár negyedévre: 2k. 50f.

•Mutatványszám ingyen!

Athenaeum Könyvtár kötetenkint 1 kor. 90 fillérért s Modern Könyvtár könyvek igen olcsón kaphatók Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

Tisztelt Olvasóinkhoz!!

Tisztelettel értesitem a n. érd. újságolvasó közönséget, hogy nálam az összes bel- és külföldi lapokat elő lehet fizetni. Felesleges tehát az újságokat direkt a kiadóhivataltól megrendelni, mert ez nemcsak kellemetlen írásbeli munkával jár, de ezenkívül tetemes portóköltésbe is kerül. Nálam egyszerűen az eredeti áron előfizeti a kívánt lapot s én megrendelem a címére anélkül, hogy ezért bármit is számítanék. A kedvezményeket természetesen így is épugy kapja, mintha direkt fizetne elő.

Tehát nemcsak munkát takarít meg, de költséget is!

Balkányi Ernő
könyv-és papirkereskedő ALSÓLENDVA, saját ház.

Lóeladás. Az alsólendvai uradalmi főbérnökség a bérlét lejártá folytán folyó hó 15-én (kedden) reggel 9 órakor fogja Lenti majorban számfelletti lovait nyilvános árverésen eladni.

Kiváló új fajborok!

MEGHIVÁS.

Ó-borok nagy választékban!

Visontai és Mátrahegyaljai Szőlőtelepek Borértékesítő RészvénytársaságaElnök: Nagyméltóságu Dr. Kállay Zoltán v. b. t. t., Hevesmegye főispánja. Igazgatóság székhelye: **GYÖNGYÖS**, (Főtér, Luby-ház, Új bankpalota). Postafiók 1. sz. Telefon 99. sz. Sürgőnycim: Visontamátra.Ó 1908–1911. évf. újat és új **FAJBOROK**.
Pecsenye-, csemege-, szamorodni- és asszu-borok.Hazánk legnagyobb termő hegyi oltvány szőlőtelepei:
Beültetett terület 540 hold. Évi termés 12,000 hectoliter.

A t. vendéglős urakat meghívjuk szőlőtelepeink pincészetének megtekintésére, szükségletük méltányos árban, idejekorán való biztosítása céljából.

10–2

BORFAJOK: Mézes, Ezerjő, Rizling, Furmint (Som), Hárslevelű, Muskát-
Otonell, Chasselas, Kövidinka, Pozsonyi, Erdei, Mustos, Madelaine,
Kadarka, Otello, Oportó, Burgundi, Kabinet.Zala-, Vas- és Somogy megyei képviselőt:
Polgár Dávid és Társa urak Budapest, VI., Frangepán-u. 12.**Takács Ferenc**

mű- és butor-asztalos ALSÓLENDVÁN.

Ajánlja nagy raktárát mindennemű

temetkezési cikkekben.

Nagy választék 12–11

kész koporsókban,szemfedél, sirkoszoruk, koszoru-
szalagok, mirtuszesokrok, fejkoszoruk,
fátyolok, halotti ruhák, cipők, harisnyák-
ban stb. **Koporsódizsek és szalag-
betűk** legnagyobb raktára.

Méréselt, legolcsóbb árak!

Elköltözés miatt a **Baross-utcában** levő**lakóházamat**

szabad kézből, jutányos árért eladom.

Károlyi János.

6050közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magá-
nosoktól igazolja, hogy a**KAISER-féle Meli-Karamella**
három fenyővel**Köhögés** rekedtség, hu-
rut, elnyálkás-
sodás és gör-
csös köhögés
ellen legbiztosabban használhatók.Csomagonként 20 és 40 fillér, doboz-
ban 60 fillérértkapható Alsólendván **Fuss F. Nandor**
gyógyszertárában. *—23**Szőlőbirtokosok**

különös figyelmébe!

HA FORHINNAL permetez, 17—9
RÉZKÉNPPORRAL poroz és
BAGOLLAL öli a szőlőmolyt:I-SZOR kevesebb
a gond.
II-SZOR kevesebb
a munka.
III-SZOR kevesebb
a munkabér!mert a **FORHIN** a sokszorta megjavított bordói keverék és számtalan köszönő- és elismerő-
levél tanúsága szerint mindenütt a **legnagyobb megelégedéssel** használják.**FORHIN** -nak nincs üledéke, vízbe dobva azonnal oldódik és **biztosan** pusztítja a **peronosporát**;
egy kész anyag, főalkatrésze rézgalic, tapadóképessége oly nagy, hogy bármely
harmatnál permethet vele;
használatá óriási **munka- és pénzmegtakarítást** jelent, mert az anyag teljesen kész!**Gyümölcskertészek** használjanak saját érdekükben **Californiai lét**, a gyümölcsrovarok
elleni védekezésre **rovarenyvet** minden kártékony rovar lekötésére,
rovarfogó övet az összes kártékony rovarok elfogására, **Laurinat**
a rovarok ellen nyári védekezésre. **Lauril oltóviaszt** az oltványok
nemesítésére, **Ichneumint** a zsenge virágok permethezésére, **Nicotin Quassiakivonatot** falkolák permethezésére,
Topomort mezei egerek pusztítására. **Pampilt** rovarok és darazsak elfogására. — Tessek mindezen cikkekről
kimerítő leírást és használati utasítást kérni, melyet **ingyen és bérmentve** küld az összes érdeklődőknek a**FORHIN** szőlőpermetezési anyaggyár
BUDAPEST, VI. ker., Váci-ut 93/v. szám,valamint képviselői: **Hirsch és Szegő** Nagykanizsa, **Gyarmati Vilmos** Zalaegerszeg, **Rosenberg Ernő** Keszthely,
Hiller Ignác és Fia Tapolca, **Marton Mór** Keszthely, **Spiegel Rezső** Tapolca, **Szalay Ignác** Zalaszentgrót.**T. vendéglős urak figyelmébe!****Legjobb minőségű asztali****és csemege új- és ó-borok**

méréselt árak mellett minden mennyiségben kaphatók

Iroda: a Délvas megyei Taka-
- rékpénztár épületében.**Kalchbrenner és Nádai**

muraszombati borpincékben.

20–14

A lendvai közvilágításügye még nincs megoldva, de
azért Ön gyönyörűen világíthat,
ha vásárol egy **villamos****zseblámpát!**Vakító fényt adó zseblámpák
és elemek sokféle nagyságban,
a **legolcsóbb árban** kaphatók egyedül:**Balkányi Ernőnél A.-lendván.****Keil-lakk**„Keil-Lakk”-nál jobb máz nincsen,
Asszony mondja: ez a kincsem!
A padló úgy fénylik tőle,
Nem is kell sok máz belőle;
Kevés munka, semmi kín,
Barna vagy porszürke szín,
Figyelmet csak arra tegyen,
Hogy az mindig „Keil-Lakk” legyen!
Ajtó, mosdó, ablakpárkány
Oly fehér lesz, mint a márvány,Ha „fehér Keil-Lakk”-ot veszünk
S vele mindent jól befestünk.
Konyhabutor, asztal, szék,
Itt van „Keil-Lakk” azurkék.
Kerti butort fessünk zöldre,
Gyermekeknek öröme.
„Keil-Lakk”-ból van minden szín,
Kék, piros, zöld-rozmarin.
Szóval: ház vagy nyárilak,
Mindig legyen ott „Keil-Lakk”!

MINDENKOR KAPHATÓ:

ARNSTEIN BENŐ (Graner Testvérek utóda) cégnél ALSÓLENDVÁN
és ASCHER B. ÉS FIA cégnél MURASZOMBAT.

6—1